

บทที่ 5

อภิปรายผลการวิจัย

บทนี้เป็นการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ซึ่งจะกล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป รายละเอียดจะได้กล่าวเป็นลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอัตราและแบบแผนความสัมพันธ์สูงสุดระหว่างภาวะผู้นำปริวรรต การใช้อำนาจและความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารกับความมุ่งมั่นและความพยายามของครู ความพอใจในงานและแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา
2. เพื่อศึกษาคำนำหนักความสำคัญคาโนนิคออกจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคระหว่างภาวะผู้นำปริวรรต การใช้อำนาจ และความฉลาดทางอารมณ์ กับความมุ่งมั่นและความพยายามของครู ความพอใจในงานและแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา
3. เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรประกอบหรือตัวแปรคาโนนิคออกจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำปริวรรต การใช้อำนาจ และความฉลาดทางอารมณ์ กับความมุ่งมั่นและความพยายามของครู ความพอใจในงานและแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

- 1.ภาวะผู้นำปริวรรต การใช้อำนาจ และความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารมีอัตราและแบบความสัมพันธ์สูงสุด กับความมุ่งมั่นและพยายามของครู ความพอใจในงานและแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา

2. ภาวะผู้นำปรีวรต การใช้อำนาจ และความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารอย่างน้อยสองตัวแปรที่ส่งผลต่อ ความมุ่งมั่นและความพยายามของครูความพอใจในงานและแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนมัธยมศึกษาใน 5 จังหวัด คือสงขลา สตูล ปัตตานี นราธิวาสและ ยะลา จำนวน 104 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนมัธยมศึกษาใน 5 จังหวัด คือ สงขลา สตูล ปัตตานี นราธิวาสและ ยะลาจำนวน 86 โรงเรียน ตามเกณฑ์ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan,1970: 607–610) ในการวิจัยครั้งนี้ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ทั้งนี้เพราะในงานวิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงคาโนนิคอระหว่าง ภาวะผู้นำปรีวรต การใช้อำนาจและความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหาร กับความมุ่งมั่นและความพยายามของครู ความพอใจในงาน แรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษาโดยโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจะมีผู้ให้ข้อมูลหรือตอบแบบสอบถามดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาใน 5 จังหวัด คือ สงขลา สตูล ปัตตานี นราธิวาสและ ยะลาจำนวน 86 โรงเรียน จำนวน 86 คน
2. ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน 5 จังหวัด คือ สงขลา สตูล ปัตตานี นราธิวาสและ ยะลา จำนวน 86 โรงเรียน จำนวน 258 คน

ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย(Simple Random Sampling)จากครูที่ทำหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูผู้สอน โดยมีสัดส่วนตามลำดับ ดังนี้ 1 : 1 : 1 รวม 3 คนรวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 344 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งสอบถามเป็น 2 ชุด

ชุดที่ 1 มีทั้งหมด 4 ตอน คือ

1. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำปริวรรตของผู้บริหาร
3. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้อำนาจของผู้บริหาร
4. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหาร

ชุดที่ 2 มีทั้งหมด 4 ตอน คือ

1. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความมุ่งมั่นและความพยายามของครู
3. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพอใจในงาน
4. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนเพื่อขออนุญาต เก็บรวบรวมข้อมูลและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและครู
2. ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ส่งไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 86 โรงเรียน ผู้วิจัยจะจัดตารางเวลาและไปเก็บข้อมูลยังสถานศึกษาที่เป็นหน่วยตัวอย่างด้วยตนเอง และจะเก็บข้อมูลโดยการนัดประชุมกลุ่มตัวอย่างและชี้แจงแบบสอบถามและให้เวลาในการตอบแบบสอบถาม และเก็บแบบสอบถามกลับหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1
ข้อมูลด้านสภาพทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์โดยแยกข้อมูลตามตำแหน่ง และวุฒิการศึกษา โดยวิธีหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ แล้วเสนอเป็นตาราง
2. แบบสอบถามตอนที่ 2, 3, 4
ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำปริวรรต การใช้อำนาจของผู้บริหาร ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหาร ความมุ่งมั่นและความพยายามของครู ความพอใจในงาน แรงจูงใจในการปฏิรูป

สถานศึกษา หาค่าเฉลี่ย (Mean) หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อทราบระดับภาวะผู้นำปรีวรรต การใช้อำนาจ ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารและระดับความมุ่งมั่นและความพยายามของครู ความพอใจในงาน แรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา

3. ทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบ หาค่าความสัมพันธ์ เชิงคาโนนิกอลระหว่างภาวะผู้นำปรีวรรต การใช้อำนาจความฉลาดทางอารมณ์กับความมุ่งมั่นและความพยายามของครูความพอใจในงานและแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษาโดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงคาโนนิกอล

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานตัวแปรด้านผู้บริหาร ภาวะผู้นำปรีวรรต การใช้อำนาจ ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารและตัวแปรด้านครู ระดับความมุ่งมั่นและความพยายามของครู ความพอใจในงาน แรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา ปรากฏผลดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยของตัวแปรด้านผู้บริหารที่มีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับดังนี้ คือ ค่าเฉลี่ยของตัวแปรด้านผู้บริหารที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเรียงลำดับได้แก่ตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ คือ ความสุข ความเก่งและความดี ($\bar{x} = 3.644884, 3.541860$ และ 3.517122) แสดงว่าผู้บริหารมีคุณสมบัติในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ค่าเฉลี่ยของตัวแปรด้านครูที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเรียงลำดับได้แก่ ค่าเฉลี่ยของตัวแปรแรงจูงใจในการปฏิรูปการศึกษา และความพอใจในงานบางตัวคือปัจจัยกระตุ้น ปัจจัยค้ำจุน และความพอใจในโอกาสความก้าวหน้า ($\bar{x} = 3.910174, 3.830523$ และ 3.806977) แสดงว่าครูมีคุณสมบัติในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหาร แต่ละตัวค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ระหว่างตัวแปรด้านครูแต่ละตัว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในข้ามกลุ่มระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหารและตัวแปรด้านครูซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

2.1 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหาร ในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหารกลุ่มสูง ดังนี้ การพัฒนาบุคลากรกับการออกแบบองค์กร ($r_{x_2x_3} = 0.751$) การออกแบบองค์กรกับอำนาจการให้รางวัล

($r_{x_3x_4} = 0.706$) อำนาจการอ้างอิงกับอำนาจข้อมูลข่าวสาร ($r_{x_{7x_8}} = 0.706$) อำนาจข้อมูลข่าวสารกับอำนาจการเชื่อมโยง ($r_{x_{8x_9}} = 0.683$) การกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานกับการพัฒนาบุคลากร ($r_{x_{1x_2}} = 0.677$) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหารกลุ่มต่ำ ดังนี้ การพัฒนาบุคลากรกับอำนาจบังคับ ($r_{x_{2x_5}} = 0.202$) การพัฒนาบุคลากรกับอำนาจตามกฎหมาย ($r_{x_{2x_6}} = 0.178$) การกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานกับอำนาจบังคับ ($r_{x_{1x_5}} = 0.167$) อำนาจบังคับกับอำนาจความเชี่ยวชาญ ($r_{x_{5x_{10}}} = 0.155$) อำนาจบังคับกับความสุข ($r_{x_{5x_{13}}} = 0.143$)

2.2 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ระหว่างกลุ่มตัวแปรด้านครู ในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในกลุ่มตัวแปรด้านครูกลุ่มสูงมีดังนี้ ความพยายามกับความพอใจในงานโดยทั่วไป ($r_{y_{2y_3}} = 0.728$) ความมุ่งมั่นกับความพยายาม ($r_{y_{1y_2}} = 0.714$) ความพอใจในลักษณะงานกับความพอใจในผู้บังคับบัญชา ($r_{y_{4y_5}} = 0.698$) ความพอใจในงานโดยทั่วไปกับความพอใจในลักษณะงาน ($r_{y_{5y_6}} = 0.695$) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในกลุ่มต่ำมีดังนี้ ความพยายามกับปัจจัยกระตุ้น ($r_{y_{3y_4}} = 0.688$) ความพอใจในลักษณะงานกับปัจจัยกระตุ้น ($r_{y_{2y_8}} = 0.225$) ปัจจัยกระตุ้น กับปัจจัยค่าจูง ($r_{y_{4y_8}} = 0.223$) ความมุ่งมั่นกับปัจจัยกระตุ้น ($r_{y_{8y_9}} = 0.211$) และความพอใจในผู้ร่วมงานกับปัจจัยกระตุ้น ($r_{y_{6y_8}} = 0.175$)

2.3 พบว่า เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ข้ามกลุ่ม ระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหาร กับ ตัวแปรด้านครูค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงได้แก่ความสุขกับความมุ่งมั่น ($r_{x_{13y_1}} = 0.499$) ความสุขกับความพยายาม ($r_{x_{13y_2}} = 0.413$) ความเก่งกับความมุ่งมั่น ($r_{x_{12y_1}} = 0.398$) ความสุขกับความพอใจในผู้ร่วมงาน ($r_{x_{13y_6}} = 0.348$) ความเก่งกับความพยายาม ($r_{x_{12y_2}} = 0.334$) ความดีกับความมุ่งมั่น ($r_{x_{11y_1}} = 0.325$) และ เพื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ข้ามกลุ่มระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหาร กับ ตัวแปรด้านครู พบว่ามีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ข้ามกลุ่ม ระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหาร กับ ตัวแปรด้านครู ที่มีค่ามากกว่า .300 ขึ้นไปจำนวน 6 ตัวแสดงว่าตัวแปรทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์ข้ามกลุ่มกันมีความเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ค่าโนนิคอล

3. ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลและค่าน้ำหนักมาตรฐานคาโนนิคอลระหว่างชุดตัวแปรด้านผู้บริหาร คือ ภาวะผู้นำปวิรรต การใช้อำนาจ ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหาร และตัวแปรด้านครูคือ ความมุ่งมั่นพยายามของครู ความพอใจในงาน แรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา

3.1 ผลการวิเคราะห์พบว่าจะได้จำนวนคู่อย่างมากเท่ากับจำนวนตัวแปรของกลุ่มที่น้อยคือตัวแปรด้านครู ค่า Eigenvalues มี 9 Root แสดงว่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างกลุ่มตัวแปรด้านผู้บริหาร และตัวแปรด้านครูมีจำนวน 9 คู่จากกลุ่มตัวแปรด้านผู้บริหาร 13 ตัวแปรและกลุ่มตัวแปร ด้านครู 9 ตัวแปรซึ่งได้จำนวนคู่จาก ตัวแปรที่มีจำนวนน้อยกว่าโดยRootที่ 1 และ

Root ที่ 2 มีค่า Eigenvalues เท่ากับ 0.32976 และ 0.12228 ตามลำดับ ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนร่วมได้ 32.98 เปอร์เซ็นต์และ 12.23 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ Root โดยคู่แรกที่มีความแปรปรวนร่วมกันมากที่สุดจะเรียกว่า First pair หรือ Root ที่ 1 จำนวน Root คือ จำนวนคู่ที่ได้คู่ถัดไปสามารถอธิบายสหสัมพันธ์คาโนนิกอลระหว่างกลุ่มตัวแปรได้น้อยลงตามลำดับ

3.2 พบว่าค่านำหนักสหสัมพันธ์คาโนนิกอลระหว่าง กลุ่มตัวแปรด้านผู้บริหาร กับกลุ่มตัวแปรตาม ซึ่งมีสหสัมพันธ์คาโนนิกอลจำนวน 9 คู่ จากกลุ่มตัวแปรด้านผู้บริหาร 13 ตัวแปร และกลุ่มตัวแปรด้านครู 9 ตัวแปร ซึ่งได้จำนวนคู่จาก ตัวแปรที่มีจำนวนน้อยกว่าซึ่งต้องทดสอบสมมติฐานค่านำหนักสหสัมพันธ์คาโนนิกอลแต่ละคู่ว่าคู่ใด มีนัยสำคัญทางสถิติ การทดสอบสมมติฐานสหสัมพันธ์คาโนนิกอล จำนวน 9 คู่

3.3 พบว่ามีจำนวน 2 Root ที่มีค่า p .000 และ .013 จากตาราง Chi-square Test ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า มี 2 Root ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05 ได้ทดสอบโดเมนทั้งสองด้านว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ดังนี้

3.4 พบว่าสัดส่วนความแปรปรวนใด ๆ ในโดเมนของกลุ่มตัวแปรด้านผู้บริหาร $CV(X1)$ มีค่าเท่ากับ 0.374701 และ $CV(X2)$ มีค่าเท่ากับ 0.081298 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวแปรด้านผู้บริหารร้อยละ 37.4701 อธิบายได้ด้วยคาโนนิกอลวาริเอทของ $CV(X1)$ และร้อยละ 8.1298 อธิบายด้วยคาโนนิกอลวาริเอทของ $CV(X2)$

3.5 พบว่าสัดส่วนความแปรปรวนใด ๆ ในโดเมนของกลุ่มตัวแปรด้านครู $CV(Y1)$ มีค่าเท่ากับ 0.230570 และ $CV(Y2)$ มีค่าเท่ากับ 0.057172 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวแปรด้านครูร้อยละ 23.06 อธิบายได้ด้วย คาโนนิกอลวาริเอท ของ $CV(Y1)$ และร้อยละ 5.72 อธิบายด้วยคาโนนิกอลวาริเอท ของ $CV(Y2)$

3.6 พบว่า ความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรทั้งสองโดเมนเท่ากับ .120561 หมายความว่า ความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรทั้งสองโดเมน $CV(X1)$ ร้อยละ 12.36 อธิบายได้ด้วยคาโนนิกอล Y ค่าของโดเมน $CV(X2)$ ร้อยละ 1.941 อธิบายได้ด้วยคาโนนิกอล Y

3.7 พบว่าค่า Redundancy 0.076032 หมายความว่า ความแปรปรวนของโดเมน Y ร้อยละ 7 อธิบายได้ด้วยคาโนนิกอล X ค่า Redundancy 0.006991 หมายความว่า ความแปรปรวนของโดเมน Y ร้อยละ 1 อธิบายได้ด้วยคาโนนิกอล X

3.8 จากการทดสอบสมมติฐานพบว่ามีนัยสำคัญ 2 Root จึงทำการเลือกค่า Canonical Correlation จากตาราง Structure Matrix ดังต่อไปนี้ Root 1 ตัวแปรที่มีค่าสูงคือ ความสุข ($X13=0.91064$) ความเก่ง ($X12=0.72104$) ความดี ($X11=0.57057$) และอำนาจข้อมูลข่าวสาร

(X8=0.49586) Root 2 ตัวแปรที่มีค่าสูงคือ อำนาจบังคับ (X5=0.68059) อำนาจตามกฎหมาย (X6=0.33383)

3.9 จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า มีนัยสำคัญ 2 Root จึงทำการเลือกค่า Canonical Correlation จากตาราง Structure Matrix ดังต่อไปนี้ Root 2 ตัวแปรที่มีค่าสูงคือ ความมุ่งมั่น (Y1=0.96559) ความพยายาม (Y2=0.76881) ความพอใจในผู้ร่วมงาน (Y6=0.64636) และความพอใจในลักษณะงาน (Y4=0.62227) Root 2 ตัวแปรที่มีค่าสูงคือ ความพอใจในโอกาส ความก้าวหน้า (Y7=0.57645) ปัจจัยค่าจูน (Y9=0.42302)

พบว่ากลุ่มที่ 1 ความเก่ง ความดี ความสุข อำนาจอ้างอิง อำนาจข้อมูลข่าวสาร อำนาจความเชี่ยวชาญคือ พฤติกรรมด้านบวกของผู้บริหาร สัมพันธ์กับความมุ่งมั่นและความพยายามของครู กลุ่มที่ 2 พฤติกรรมที่เข้มงวดของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับความพอใจในลักษณะงาน ความพอใจในผู้บังคับบัญชา ความพอใจในโอกาสความก้าวหน้า ความพอใจในงานทั่วไป และความพอใจในผู้ร่วมงาน

4. พบว่าชุดที่ 1 มีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลเท่ากับ 0.574245 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ค่าไอเกนเท่ากับ 0.329758 และ ชุดที่ 2 มีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลเท่ากับ 0.349691 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ค่าไอเกนเท่ากับ 0.122284 หมายความว่ากลุ่มของตัวแปรอิสระร่วมกันมีความผันแปรร่วมกัน ซึ่งอธิบายโดยตัวแปรคาโนนิคอลมากกว่า 1 เปอร์เซนต์ ชุดที่ 1 10.87 เปอร์เซนต์ ชุดที่ 2 1.49 เปอร์เซนต์ ซึ่งมีความผันแปรร่วมกันเพียงพอ ดังนั้นตัวแปรคาโนนิคอลของข้อมูลชุดนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. สหสัมพันธ์คาโนนิคอลและค่าน้ำหนักมาตรฐานคาโนนิคอล ระหว่างชุดตัวแปรด้านผู้บริหารและตัวแปรด้านครู โดยในชุดที่ 1 มีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลเท่ากับ 0.574245 แสดงว่าตัวแปรด้านผู้บริหารส่งผลต่อตัวแปรด้านครูได้สูงสุดร้อยละ 57.42 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักมาตรฐานคาโนนิคอลมีค่าน้ำหนักมากในกลุ่มแรกของกลุ่มตัวแปรด้านผู้บริหาร คือความสุข ความเก่ง ความดี อำนาจความเชี่ยวชาญและอำนาจอ้างอิงโดยมีค่าน้ำหนักเรียงลำดับดังนี้ 0.91064, 0.72104, 0.57057, 0.47760 และ 0.46624 ส่วนค่าน้ำหนักมาตรฐานคาโนนิคอลมากในกลุ่มแรกของตัวแปรด้านครู คือ ความมุ่งมั่น และ ความพยายามโดยมีค่าน้ำหนักเรียงลำดับดังนี้ 0.82165, 0.23684 ในชุดที่ 2 มีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลเท่ากับ 0.349691 แสดงว่าตัวแปรด้านผู้บริหารส่งผลต่อตัวแปรด้านครูได้สูงสุดร้อยละ 34.96 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักมาตรฐานคาโนนิคอลมีค่าน้ำหนักมากในกลุ่มแรกของตัวแปรด้านผู้บริหารคือ อำนาจบังคับและอำนาจข้อมูลข่าวสาร โดยมีค่าน้ำหนักเรียงลำดับดังนี้ 0.68059, 0.49586 ส่วนค่าน้ำหนักมาตรฐานคาโนนิคอลมากในกลุ่มแรกของตัวแปรด้านครูคือความพอใจในโอกาสความก้าวหน้า ความพอใจในงานทั่วไป

ความพอใจในผู้ร่วมงาน และความพอใจในผู้บังคับบัญชาโดยมีค่าน้ำหนักเรียงลำดับดังนี้
0.91887, 0.48597, 0.45493 และ 0.44988

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยความสัมพันธ์เชิงคาโนนิคระหว่างภาวะผู้นำปริวรรต การใช้อำนาจ ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหาร กับความมุ่งมั่นและความพยายามของครู ความพอใจในงาน และแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐาน สามารถ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาอัตราและแบบแผนความสัมพันธ์สูงสุดระหว่าง ภาวะผู้นำปริวรรต การใช้อำนาจและความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารกับความมุ่งมั่นและความ พยายามของครู ความพอใจในงานและแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา

1.1 มีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหารคือภาวะผู้นำ ปริวรรต การใช้อำนาจของผู้บริหาร ความฉลาดทางอารมณ์ในกลุ่มสูงคือการพัฒนาบุคลากรกับ การออกแบบองค์กร การออกแบบองค์กรกับอำนาจการให้รางวัล อำนาจการอ้างอิงกับอำนาจข้อมูล ข่าวสาร อำนาจข้อมูลข่าวสารกับอำนาจการเชื่อมโยง การกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานกับการ พัฒนาบุคลากร ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหารกลุ่มต่ำ ดังนี้การพัฒนาบุคลากรกับอำนาจการบังคับ การพัฒนาบุคลากรกับอำนาจตามกฎหมาย การ กำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานกับอำนาจบังคับ อำนาจบังคับกับอำนาจความเชี่ยวชาญ อำนาจ บังคับกับความสุขสัมพันธ์กันทางบวกจากผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงว่าในการปฏิบัติงานของ ผู้บริหาร ผู้บริหารจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ประกอบกันเพื่อให้การปฏิบัติตนในฐานะผู้บริหาร สามารถดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่ง สอดคล้องกับ โซซิก และเมเจอร์เรียน (Sosik & Megerrian, 1999 : 367-368) ได้ทำวิจัยเรื่องความ ฉลาดทางอารมณ์และผลปฏิบัติงานของผู้นำ ผู้ที่ประเมินตนเองได้สอดคล้องกับที่ลูกน้องประเมิน นั้น มีความฉลาดทางอารมณ์ การรับรู้ในความสามารถของตน ความมั่นใจในตนเองต่อ สาธารณชน สัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง 2. ผู้ที่ประเมินว่าตนเองต่ำกว่าลูกน้องประเมินความฉลาดทางอารมณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการนำไปสู่การ เปลี่ยนแปลงยกเว้นมิติความมั่นใจในตนเองต่อสาธารณชน ส่วนมิติสร้างความมั่นใจในตนเองต่อ สาธารณชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนพฤติกรรมการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงซึ่งตรงกับ

รัตติกรณ์ จงวิศาล (2544 ข: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านเชาว์อารมณ์ บุคลิกภาพ และ ภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชา และ ผลการปฏิบัติงานของ หัวหน้างานระดับกลางในองค์กรธุรกิจพบว่า เชาว์อารมณ์ส่งผลโดยตรงต่อภาวะผู้นำการ เปลี่ยนแปลง มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหารกับตัวแปรด้านครู ตัวแปรด้าน ครู ความมุ่งมั่นและความพยายามของครู ความพอใจในงาน แรงจูงใจในการปฏิรูประบบสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรด้านครูคือ ภาวะผู้นำปรวิรรต การใช้อำนาจและความฉลาดทาง อารมณ์ของผู้บริหาร

จากตัวแปรทั้งหมดตัวแปรด้านผู้บริหารพบว่าตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ อำนาจของผู้บริหารด้านอำนาจการให้รางวัลสูงสุดคือภาวะผู้นำปรวิรรตด้านการออกแบบองค์กร ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ภายในด้านภาวะผู้นำปรวิรรตคือการกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานกับ การพัฒนาบุคลากร ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ภายในด้านการใช้อำนาจคือ การใช้อำนาจการอ้างอิง กับอำนาจข้อมูลข่าวสาร การใช้อำนาจข้อมูลข่าวสารกับอำนาจการเชื่อมโยงมีสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหารภาวะผู้นำปรวิรรตด้านการกำหนดทิศทางในการ ปฏิบัติงาน,การพัฒนาบุคลากร และการออกแบบองค์กรใหม่ คือการกำหนดทิศทางในการ ปฏิบัติงาน กับ การพัฒนาบุคลากร,การกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานกับการออกแบบองค์กร ใหม่ และการพัฒนาบุคลากร ก็กับการออกแบบองค์กรใหม่มีความสัมพันธ์กันทางบวกจาก ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำผู้นำปรวิรรต มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ เป็นไปตามทฤษฎีรูปแบบภาวะผู้นำของลิวูด (Leithwood,1999: 55-83) ประกอบด้วย 1.การ กำหนดทิศทางในการปฏิบัติงาน มีมิติการกำหนดวิสัยทัศน์การกำหนดเป้าหมายการตั้งความ คาดหวังในระดับสูง2.การพัฒนาบุคลากร มีมิติตั้งนี้การสนับสนุนเป็นรายบุคคล การกระตุ้นทาง สติปัญญา การเป็นแบบอย่างที่ดี3. การออกแบบองค์กรใหม่มีมิติตั้งนี้วัฒนธรรมขององค์กร โครงสร้างองค์กรนโยบายและความสัมพันธ์กับชุมชน

1.2 มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรด้านครูพบว่าในกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในกลุ่มตัวแปรด้านครูกลุ่มสูงมีตั้งนี้ความพยายามกับความ พื่อใจในงานโดยทั่วไป ความมุ่งมั่นกับความพยายาม ความพอใจในลักษณะงานกับความพอใจใน ผู้บังคับบัญชา ความพอใจในงานโดยทั่วไปกับความพอใจในลักษณะงานมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ภายในกลุ่มต่ำมีตั้งนี้ ความพยายามกับปัจจัยกระตุ้นความพอใจในลักษณะงานกับปัจจัย กระตุ้น ปัจจัยกระตุ้นกับปัจจัยค่าจุนความมุ่งมั่นกับปัจจัยกระตุ้นและความพอใจในผู้ร่วมงานกับ ปัจจัยกระตุ้น

จากตัวแปรทั้งหมดตัวแปรด้านครุที่มีความสัมพันธ์กับความพอใจในงานสูงสุดคือ ความพยายาม ที่มีความสัมพันธ์กับความพอใจในลักษณะงานสูงสุดคือความพอใจในผู้บังคับบัญชา ที่มีความสัมพันธ์กับความพอใจในผู้บังคับบัญชาสูงสุดคือความพอใจในผู้บังคับบัญชาที่มีความสัมพันธ์กับความพอใจในงานโดยทั่วไปกับความพอใจในลักษณะงาน และความมุ่งมั่นกับความพยายาม

จากผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงว่าการปฏิบัติงานของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กันอย่างมากกับปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของครู เพราะบุคลากรทั้งสองฝ่ายต่างก็มีจุดมุ่งหมายไปในทิศทางที่ใกล้เคียงกันหรืออาจเป็นเป้าหมายเดียวกันในหลาย ๆ ครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับคเชนสกี (Kshensky, 1990 : 1852) แสดงให้เห็นว่าการใช้อำนาจทางบวกเป็นสิ่งสำคัญของภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพและควรมีประสิทธิภาพของโรงเรียน โดยพบว่าการใช้อำนาจหรืออิทธิพลและอำนาจหน้าที่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีประสิทธิภาพขณะที่การใช้อำนาจการบังคับมีความสัมพันธ์ทางลบและยังยืนยันได้ว่าการใช้อำนาจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาวะผู้นำ การใช้ อำนาจและอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารผู้บริหารจะมีผลกระทบต่อทีมงานและการปฏิบัติงานของโรงเรียน และการมอบอำนาจไม่ได้เป็นการลดอำนาจ แต่เป็นการเพิ่มอำนาจให้กับผู้บริหาร

1.3 พบว่า เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ข้ามกลุ่มระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหาร กับ ตัวแปรด้านครุ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงได้แก่ ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารสัมพันธ์กับตัวแปรด้านครุคือตัวแปรความมุ่งมั่นและความพยายามดังนี้ ตัวแปร ความสุขกับความมุ่งมั่น ความสุขกับความพยายาม ความเก่งกับความมุ่งมั่น ความสุขกับความพอใจในผู้ร่วมงานความเก่งกับความพยายามความดีกับความมุ่งมั่น

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในข้ามกลุ่มระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหารกับตัวแปรด้านครุ พบว่ามีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ข้ามกลุ่ม ระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหาร กับ ตัวแปรด้านครุที่มีค่ามากกว่า .300 ขึ้นไปจำนวน 6 ตัวแสดงว่าตัวแปรทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์ข้ามกลุ่มกันมีความเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์คาโนนิคอลล

จากผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงว่าว่าการปฏิบัติงานของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กันอย่างมากกับปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของครู เพราะบุคลากรทั้งสองฝ่ายต่างก็มีจุดมุ่งหมายไปในทิศทางที่ใกล้เคียงกัน หรืออาจเป็นเป้าหมายเดียวกันในหลาย ๆ ครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับ กฤษญู้อธิป ใจปล้า (2544 : 130-131) ได้ทำวิจัยเรื่องความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร พบว่าความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารรวมทุกด้านอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณารายด้านประกอบด้วยการตระหนักรู้อารมณ์ของตนเอง การบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง การหยั่งรู้

อารมณ์ตนเอง การบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ โซซิกและเมเจอร์เรีย (Sosik&Mejerian,1999: 367-368) ได้ทำวิจัยเรื่องความฉลาดทางอารมณ์และผลปฏิบัติงานของผู้นำ 1.ผู้ที่ประเมินตนเองได้สอดคล้องกับที่ลูกน้องประเมินนั้นมี ความฉลาดทางอารมณ์ การรับรู้ในความสามารถของตน ความมั่นใจในตนเองต่อสาธารณชน สัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง 2. ผู้ที่ประเมินว่าตนเองต่ำกว่าลูกน้อง ประเมินความฉลาดทางอารมณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงยกเว้น มิติความมั่นใจในตนเองต่อสาธารณชนส่วนมิติสร้างความมั่นใจในตนเองต่อสาธารณชนมี ความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนพฤติกรรมการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงซึ่งตรงกับ รัตติกรณ์ จงวิศาล(2544 ข: บทคัดย่อ)ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยด้านเขี้ยวอารมณ์บุคลิกภาพและภาวะผู้นำที่ส่งผล ต่อความพอใจในการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาและผลการปฏิบัติงานของหัวหน้างานระดับกลาง ในองค์กรธุรกิจพบว่า เขี้ยวอารมณ์ส่งผลโดยตรงต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหารกับตัวแปรด้านครู ตัวแปรด้านครู ด้านความมุ่งมั่นและ ความพยายามของครู ความพอใจในงาน แรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวก กับตัวแปรด้านครูคือ ภาวะผู้นำปรวิรรต การใช้อำนาจ และความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหาร

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาคำนำหนักความสำคัญคาโนนิคอลขึ้นจากค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างภาวะผู้นำปรวิรรต การใช้อำนาจ และความฉลาดทาง อารมณ์ กับความมุ่งมั่นและความพยายามของครู ความพอใจในงานและแรงจูงใจในการปฏิรูป สถานศึกษา

2.1 มีสหสัมพันธ์คาโนนิคอลและคำนำหนักมาตรฐานคาโนนิคอล ระหว่างชุดตัว แปรด้านผู้บริหารซึ่งประกอบด้วยภาวะผู้นำปรวิรรต การใช้อำนาจ ความฉลาดทางอารมณ์ของ ผู้บริหาร และตัวแปรด้านครูคือ ความมุ่งมั่นและพยายามของครู ความพอใจในงาน แรงจูงใจใน การปฏิรูปสถานศึกษาโดยในชุดที่หนึ่ง ตัวแปรด้านผู้บริหาร

ชุดที่หนึ่งได้ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล ซึ่งทำให้ ตัวแปรด้านผู้บริหารส่งผลต่อ ความสุข ได้สูงสุดร้อยละ 72.93

ชุดที่สองได้ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล ซึ่งทำให้ ตัวแปรด้านผู้บริหารส่งผลต่ออำนาจ บังคับได้สูงสุดร้อยละ 38.39

2.2 มีสหสัมพันธ์คาโนนิคอลและคำนำหนักมาตรฐานคาโนนิคอล ระหว่างชุดตัว แปรด้านครูซึ่งประกอบด้วยมุ่งมั่นและพยายามของครู ความพอใจในงาน แรงจูงใจในการปฏิรูป สถานศึกษาโดยใน

ชุดที่หนึ่ง ได้ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล ซึ่งทำให้ ตัวแปรด้านครูส่งผลต่อความมุ่งมั่น ได้สูงสุดร้อยละ 82.16

ชุดที่สอง ได้ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล ซึ่งทำให้ ตัวแปรด้านครูส่งผลต่อความพอใจ ในโอกาสความก้าวหน้า ได้สูงสุดร้อยละ 91.88

จากผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงว่าปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับผู้บริหารมีความสัมพันธ์ต่อ ชุดของตัวแปรตามที่เกี่ยวกับครูมีน้ำหนักมากน้อยแตกต่างกัน เนื่องจากการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ตามภาวะผู้นำ การใช้อำนาจ และความฉลาดทางอารมณ์ย่อมแตกต่างกันออกไปตามมิติของตัวแปร นั้น ๆ

จากผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงว่า มิติของชุดของตัวแปรภาวะผู้นำปริวรรตกับมิติของ ชุดตัวแปรความมุ่งมั่นและความพยายามของครูมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน และความพยายาม น่าจะมีผลในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย หรือเป้าประสงค์ที่วางไว้ได้อย่าง เป็นรูปธรรมมากกว่า

จากผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงว่ามีความสัมพันธ์ของการใช้อำนาจของผู้บริหารกับ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของครูซึ่งสอดคล้องกับ คเชนสกี (Kshensky, 1990: 1852) แสดง ให้เห็นว่า การใช้อำนาจทางบวกเป็นสิ่งสำคัญของภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพและความมี ประสิทธิภาพของโรงเรียน โดยพบว่า การใช้อำนาจหรืออิทธิพลและอำนาจหน้าที่ มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับความมีประสิทธิภาพ ขณะที่การใช้อำนาจการบังคับมีความสัมพันธ์ทางลบ และยืนยันได้ ว่าการใช้อำนาจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาวะผู้นำ การใช้อำนาจและอำนาจหน้าที่ของ ผู้บริหาร ผู้บริหารจะมีผลกระทบต่อทีมงานและการปฏิบัติงานของโรงเรียน และการมอบอำนาจ ไม่ได้เป็นการลดอำนาจ แต่เป็นการเพิ่มอำนาจให้กับผู้บริหาร เช่นเดียวกับ บัณฑิต แทนพิทักษ์ (2540: 119) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ อำนาจความศรัทธา และความพึงพอใจ ในงานของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารซึ่งประกอบด้วย ภาวะผู้นำปริวรรต และภาวะผู้นำแลกเปลี่ยน การใช้อำนาจของผู้บริหาร และความพึงพอใจในงาน ของครู มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และภาวะผู้นำของผู้บริหาร การใช้อำนาจของ ผู้บริหาร ความศรัทธาของครู และปัจจัยชีวสังคมของครู สามารถร่วมกันทำนายความพึงพอใจใน งานของครูได้

ชุดที่หนึ่ง ได้ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอลซึ่งทำให้ ตัวแปรด้านผู้บริหารส่งผลต่อแรงจูงใจ ในการปฏิรูปสถานศึกษาของครูได้สูงสุดร้อยละ 26.2641

ชุดที่สอง ได้ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล ซึ่งทำให้ ตัวแปรด้านผู้บริหารส่งผลต่อ แรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษาได้สูงสุดร้อยละ 11.7916

จากผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษาของครูตามน้ำหนักความสัมพันธ์เชิงคาโนนิคอลที่ต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับ กฤษฏีอุชิป ใจปล้า (2544 : 130–131) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร พบว่าความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารรวมทุกด้านอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณารายด้านประกอบด้วย การตระหนักรู้อารมณ์ของตนเอง การบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง การหยั่งรู้อารมณ์ตนเอง การบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง การหยั่งรู้อารมณ์และความรู้สึกต่อผู้อื่น และทักษะทางสังคมอยู่ในระดับสูง เปรียบเทียบตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การบริหาร พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อสร้างตัวแปรประกอบหรือตัวแปรคาโนนิคอลขึ้นจาก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำปริวรรต การใช้อำนาจ และความฉลาดทางอารมณ์ กับ ความมุ่งมั่นและความพยายามของครู ความพอใจในงานและแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา

สรุปได้ว่า ตัวแปรที่เป็นพารามิเตอร์ในรูปของปัจจัยที่มีผลต่องานการปฏิบัติของครู (ความมุ่งมั่นและความพยายามของครู ความพอใจในงาน แรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา) เมื่อแยกพิจารณาตามด้านและพิจารณาโดยรวมเป็นดังนี้

จากผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงว่าสามารถสร้างพารามิเตอร์ในรูปของชุดตัวแปรเกี่ยวกับครูขึ้นใหม่โดยให้ชื่อว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครู ซึ่งประกอบด้วย ความมุ่งมั่นและความพยายามของครู ความพอใจในงาน และแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา ซึ่งมีรูปแบบความสัมพันธ์เชิงคาโนนิคอลกับชุดตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร คือ ภาวะผู้นำปริวรรต การใช้อำนาจ และความฉลาดทางอารมณ์ ดังปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนจากภาพประกอบ

ตัวแปรที่เป็นพารามิเตอร์ในรูปของปัจจัยที่มีผลต่องานการปฏิบัติของครูเมื่อแยกพิจารณาตามด้านและพิจารณาโดยรวมเป็นดังนี้

- ก. $Y_1 = f(X_1, X_2, X_3, X_4, X_6, X_7, X_8, X_9, X_{10}, X_{11}, X_{12}, X_{13})$
- ข. $Y_2 = f(X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9, X_{10}, X_{11}, X_{12}, X_{13})$
- ค. $Y_3 = f(X_1, X_2, X_3, X_4, X_6, X_7, X_8, X_9, X_{10}, X_{11}, X_{12}, X_{13})$
- ง. $Y_4 = f(X_1, X_2, X_3, X_4, X_6, X_7, X_8, X_9, X_{10}, X_{11}, X_{12}, X_{13})$
- จ. $Y_5 = f(X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9, X_{10}, X_{11}, X_{12}, X_{13})$
- ฉ. $Y_6 = f(X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9, X_{10}, X_{11}, X_{12}, X_{13})$
- ช. $Y_7 = f(X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_8, X_9, X_{10}, X_{11}, X_{12}, X_{13})$

$$\text{ซ} \quad Y8 = f(0)$$

$$\text{ณ} \quad Y9 = f(X5, X6, X9, X11, X12, X13)$$

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่านำความรู้เรื่องอัตราและแบบแผนความสัมพันธ์สูงสุดระหว่างภาวะผู้นำปริวรรต การใช้อำนาจและความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารกับความมุ่งมั่นและพยายามของครู ความพอใจในงานของครู และแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา เพื่อให้ผู้บริหารในการพัฒนาตนเองให้บริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่านำตัวแปรประกอบหรือตัวแปรคาโนนิคอล จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำปริวรรต การใช้อำนาจ และความฉลาดทางอารมณ์กับความมุ่งมั่นและความพยายามของครู ความพอใจในงานของครู และแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษาไปใช้ในการบริหารงานบุคคล

1.3 จากผลการวิจัยที่พบว่าอันดับหน่วยวิเคราะห์ตามค่าสูงต่ำ มากำหนดตำแหน่งของ ตัวแปรภาวะผู้นำ การใช้อำนาจ และความฉลาดทางอารมณ์ กับความมุ่งมั่นและความพยายามของครู ความพอใจในงานของครูและแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษา ให้ผู้บริหารเลือกใช้ภาวะผู้นำ การใช้อำนาจและความฉลาดทางอารมณ์ที่เหมาะสม

1.4 จากผลการวิจัยที่พบว่า มีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหารคือภาวะผู้นำปริวรรต การใช้อำนาจของผู้บริหาร ความฉลาดทางอารมณ์ในกลุ่มสูง คือ การพัฒนาบุคลากรกับการออกแบบองค์กร การออกแบบองค์กรกับอำนาจการให้รางวัล อำนาจการอ้างอิงกับอำนาจข้อมูลข่าวสาร อำนาจข้อมูลข่าวสารกับอำนาจการเชื่อมโยง การกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานกับการพัฒนาบุคลากร ดังนั้นในการบริหารสถานศึกษาผู้บริหารควรนำภาวะผู้นำปริวรรตมาใช้ในการปฏิบัติงาน และการใช้อำนาจของผู้บริหารต้องเป็นอำนาจเชิงบวก

1.5 จากผลการวิจัยที่พบว่า มี สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรด้านครู คือความมุ่งมั่นและความพยายาม ความพอใจในงาน และแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษาของครู ในกลุ่มสูงคือ ความพยายามกับความพอใจในงานโดยทั่วไป ความมุ่งมั่นกับความพยายาม ความพอใจในลักษณะงานกับความพอใจในผู้บังคับบัญชา ความพอใจในงาน โดยทั่วไปกับ

ความพอใจในลักษณะงาน ดังนั้นในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาผู้บริหารควรคำนึงถึงความมุ่งมั่นและความพยายามของครู และความพอใจในงาน

1.6 จากผลการวิจัยที่พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ข้ามกลุ่ม ระหว่างตัวแปรด้านผู้บริหาร กับ ตัวแปรด้านครู ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงได้แก่ ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารสัมพันธ์กับตัวแปรด้านครูคือตัวแปรความมุ่งมั่นและความพยายามดังนี้ ตัวแปรความสุขกับความมุ่งมั่น ความสุขกับความพยายาม ความเก่งกับความมุ่งมั่น ความสุขกับความพอใจในผู้ร่วมงาน ความเก่งกับความพยายาม ความดีกับความมุ่งมั่น ดังนั้นในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาผู้บริหารควรคำนึงถึงความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารกับความมุ่งมั่นและความพยายามของครูและความฉลาดทางอารมณ์กับความพอใจในงาน

1.7 จากผลการวิจัยที่พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลเท่ากับ 0.574245 แสดงว่าตัวแปรด้านผู้บริหารส่งผลต่อตัวแปรด้านครูได้สูงสุดร้อยละ 57.42 ค่าน้ำหนักมาตรฐานคาโนนิคอลมีค่าน้ำหนักมากในกลุ่มแรกของกลุ่มตัวแปรด้านผู้บริหาร คือ ความสุข ความเก่ง ความดี อำนาจความเชี่ยวชาญ และอำนาจอ้างอิง ส่วนค่าน้ำหนักมาตรฐานคาโนนิคอล มากในกลุ่มแรกของตัวแปรด้านครู คือ ความมุ่งมั่น และ ความพยายาม ดังนั้นในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาผู้บริหารควรคำนึงถึงความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารกับความมุ่งมั่นและความพยายามของครู และความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารกับความพอใจในงานของครูเช่นเดียวกัน

1.8 จากผลการวิจัยที่พบว่ากลุ่มที่ 1 ความเก่ง ความดี ความสุข อำนาจอ้างอิง อำนาจข้อมูล ข่าวสาร อำนาจความเชี่ยวชาญ คือ ความฉลาดทางอารมณ์และการใช้อำนาจด้านบวกสัมพันธ์กับความมุ่งมั่นของครู กลุ่มที่ 2 การใช้อำนาจแบบเข้มงวดของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับความพอใจในลักษณะงาน ความพอใจในผู้บังคับบัญชา ความพอใจในโอกาสความก้าวหน้า ความพอใจในงานทั่วไป และความพอใจในผู้ร่วมงานคือความพอใจในงานและแรงจูงใจของครูในการปฏิรูปสถานศึกษาทำให้สามารถจัดตัวแปรใหม่ขึ้นคือ ความฉลาดทางอารมณ์และการใช้อำนาจด้านบวกมีความสัมพันธ์กับ ความมุ่งมั่น การใช้อำนาจแบบเข้มงวดของผู้บริหารสัมพันธ์กับ ความพอใจในงานของครู ซึ่งผู้บริหารและครูสามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานในองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์เชิงคาโนนิคอลของปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารด้านภาวะผู้นำกับปัจจัยด้านอื่นของครู ,การใช้อำนาจกับปัจจัยอื่น ๆ หรือ ความฉลาดทางอารมณ์กับปัจจัยอื่น ๆ โดยดูว่าปัจจัยส่งผลต่อกันเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรอิสระด้านอื่น ๆ บ้างเช่น ทักษะการทำงานของครู กับคุณภาพการทำงาน หรือ บรรยากาศในองค์กรกับ ประสิทธิภาพประสิทธิผลของงาน

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรด้านผู้บริหารคือภาวะผู้นำปรีวรรต การใช้อำนาจของผู้บริหาร ความฉลาดทางอารมณ์ โดยใช้วิธีการอื่น ๆ

2.4 ควรมีการศึกษาตัวแปรด้านครูคือความมุ่งมั่นและความพยายาม ความพอใจในงานและแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษาของครู โดยใช้วิธีการอื่น ๆ

2.5 ควรมีการศึกษาตัวแปรด้านผู้บริหารคือภาวะผู้นำปรีวรรต การใช้อำนาจของผู้บริหาร ความฉลาดทางอารมณ์ กับตัวแปรด้านครูตัวอื่น ๆ

2.6 ควรมีการศึกษาตัวแปรด้านครูคือความมุ่งมั่นและความพยายาม ความพอใจในงานและแรงจูงใจในการปฏิรูปสถานศึกษาของครูกับตัวแปรด้านผู้บริหารตัวอื่น ๆ